WALT DISNEY'S EEN VROLIJK WEEKBLAD

Donald Duck

Nr. 25 20 JUNI 1964

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

„O, oom Donald, wat zal ik het fijn vinden als Tokkie Tor weer in DONALD DUCK komt," schreef Agnita Rotelband uit Kootwijkerbroek me. Nou, ik ook, Agnita, en weet je wie het 't fijnst van allemaal vindt? Tokkie zelf. Hij was helemaal in de wolken toen ik hem vertelde dat er eindelijk weer 'ns iets over hem in DONALD DUCK zou komen. „Hè, wat leuk!" zei hij. „Ik was er al een beetje bang voor dat mijn vriendjes en vriendinnetjes me zouden vergeten, omdat ze nooit meer iets van me hoorden!"

Natuurlijk heb ik hem meteen gerustgesteld door hem te vertellen dat er iedere week brieven komen met de vraag: Waar blijft Tokkie? Waarom Tokkie zo lang, al meer dan vier jaar, geen plaatsje in DONALD DUCK heeft gehad? Tja, dat is moeilijk te zeggen . . . Hij is door allerlei oorzaken een beetje in de verdrukking gekomen. En daar heb ik ook wel een beetje schuld aan, dat moet ik eerlijk bekennen. Maar nu is-ie er dan weer, met Tonnie, zijn vrouw, en Bo, z'n beste vriend. En als 't van mij afhangt, zal het echt niet weer vier jaar duren voor Tokkie terugkomt. Dat betekent niet dat je hem nu iedere veertien dagen in DONALD DUCK zult tegen komen, hoor. Dat zou Tokkie zelf niet eens willen, want je herinnert je vast nog wel dat hij erg bescheiden is en er helemaal niet van houdt om zo erg op de voorgrond gedrongen te worden. En daar hou ik natuurlijk rekening mee. Bovendien is het veel leuker als Tokkie je óf en toe komt verrassen, vind je niet?

Nou, dat was het dan voor deze keer. Hartelijke groeten en tot schrijfs! *OOM DONALD*

OOM DONALD'S BRIEVENBUS

Anna Vos, Roedeschool. Foei, foei, wat een dreigementen. Dacht je nu heus dat ik je meteen in de DONALD DUCK zou zetten? Dat gaat echt niet, hoor. Alle kinderen moeten maanden wachten. Zeg, Anna, schrijf je me nog eens?

Benny Pannards, 's-Heerenberg. Waar blijft je tekening, Benny? Zeg, dat vriendje van jou mag mij best een brief sturen, hoor. Dan krijgt hij er een terug. Ik weet niets van hem, dus hij kan mij beter eerst maar schrijven.

Cissie Zantman, Balsward. Je zult nu wel weer midden in de repetities zitten, hè, Cissie? Valt het wel mee of vind je het allemaal erg moeilijk? Denk je dat je wel overgaat? Nou, ik hoop het van harte voor je. Dag!

Jan Jörgen van de Vlugt, Voorschoten. Zijn de poes en de blauwfazantjes al een beetje aan elkaar gewend? Of loert de poes nog weleens op ze? Hoe oud is je broertje? Vind je het leuk om de DONALD DUCK-verhalen aan hem voor te lezen?

Jullie mogen me schrijven zo vaak je maar wilt, hoor! Als je maar niet vergeet op de achterkant van de envelop duidelijk je naam en adres te zetten en in de linkerbovenhoek: OOM DONALDS BRIEVENBUS. Dag, tot schrijfs! Mijn adres is: postbus 792, Amsterdam.

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG Nr. 25

Van links naar rechts invullen: 1. hoog schoeisel; 2. gegraven waterweg; 3. tegenovergestelde van boven; 4. niet lang; 5. woede; 6. mooie bos bloemen; 7. grote hoeveelheid.

Heb je de juiste woorden ingevuld, dan vormen de letters in de door de pijl aangewezen kolom hokjes van boven naar beneden gelezen 'n jongensnaam. Schrijf deze naam op een briefkaart en stuur die vóór 25 juni aan **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam. Vermeld duidelijk je naam, adres en woonplaats op de kaart en zet op de adreszijde linksboven „oplossing 25".

OPLETTEN ALLEMAAL

Prijswinnaars van nr. 18:
Horloge: Robert Geluk, Sophrastr. 4, **Pijnacker**;
Weefdoos: Ans Willemsen, Lodderhoekscstr. 49, **Augeren**.
Badm.spel: B. en A. Wagtenveld, Spartalaan 11, **Hengelo**; Mia Tijman, Julianastr. 219, **Foxhol**; H. en N. v. Berkel, Jasmijnstr. 4, **Breda**; A. Uithuisje, Wittewerf 8, **Marken**; Ch. Westerlaken, **Zuilichem**; F. Klok, Stationsweg 93, **Zaldiaren**; T. Snoeck, Groenendaalsestr. 30 hs, **Amsterdam**; Gré Boudewijn, Oudelandsweg 10, **Heinkenszand**; P. v. d. Brink, de Lessepstr., **Utrecht**; A. Moats, Zeeasterstr. 32, **Emmeloord**. Boeken: M. Bronkhorst, **Brussel 13, België**; T. Koen, **Dudeschoot**; J. Macs, **Saobeek**; J. Gramberg, **Hellevoetsluis**; F. v. Runt, **Breukelen**; A. Balster, **Deventer**; K. Gutter, **Manolkendam**; Els. v. Doorn, **Arnhem**; P. Baas, **Middelburg**; W. Spijkstra, **Roordahuizum**; C. Wesseling, **Den Haag**; W. Tiggelaar, **Enschede**; J. Keesvis, **Oud-Vossemeer**; A. Smit, **Oudkarspel**; D. Tammens, **Groningen**; P. Böschen, **Oss**; P. Lunenburg, **Peize**; J. Leismer, **Bennekom**; H. de Jong, **Nes op Ameland**; H. Londo, **Emmen**.

✻ PRIJZEN ✻

Eerste prijs: een horloge; tweede prijs: jongens: bouwdoos; meisjes: weefdoos; 10 derde prijzen: een badmintonspel; 20 vierde prijzen: een bal.

ONS ZIEKENLIJSTJE

Jan de Regt is 11 jaar en hij ligt al bijna anderhalf jaar in het sanatorium. Hij spaart postzegels van alle landen. Zijn adres is: San. De Klokkenberg, Afd. Astmacentrum, Breda.

Piet Schakel is 4 jaar en hij ligt al een tijdje in het sanatorium. Sturen jullie hem eens een kaartje? Zijn adres is: Kinderpaviljoen. San. Zonnegloren, Soest.

Tiny Lambony is 9 jaar en zij is al anderhalf jaar ziek. Haar hobby is het sparen van kinderkaarten. Haar adres is: Thomas Zijlmanstraat 6, Waspik.

Ronnie van Vugt ligt al een hele tijd in het sanatorium. Denken jullie eens aan hem? Zijn adres is: San. Berg en Bosch, Josef III Hal 1, Bilthoven.

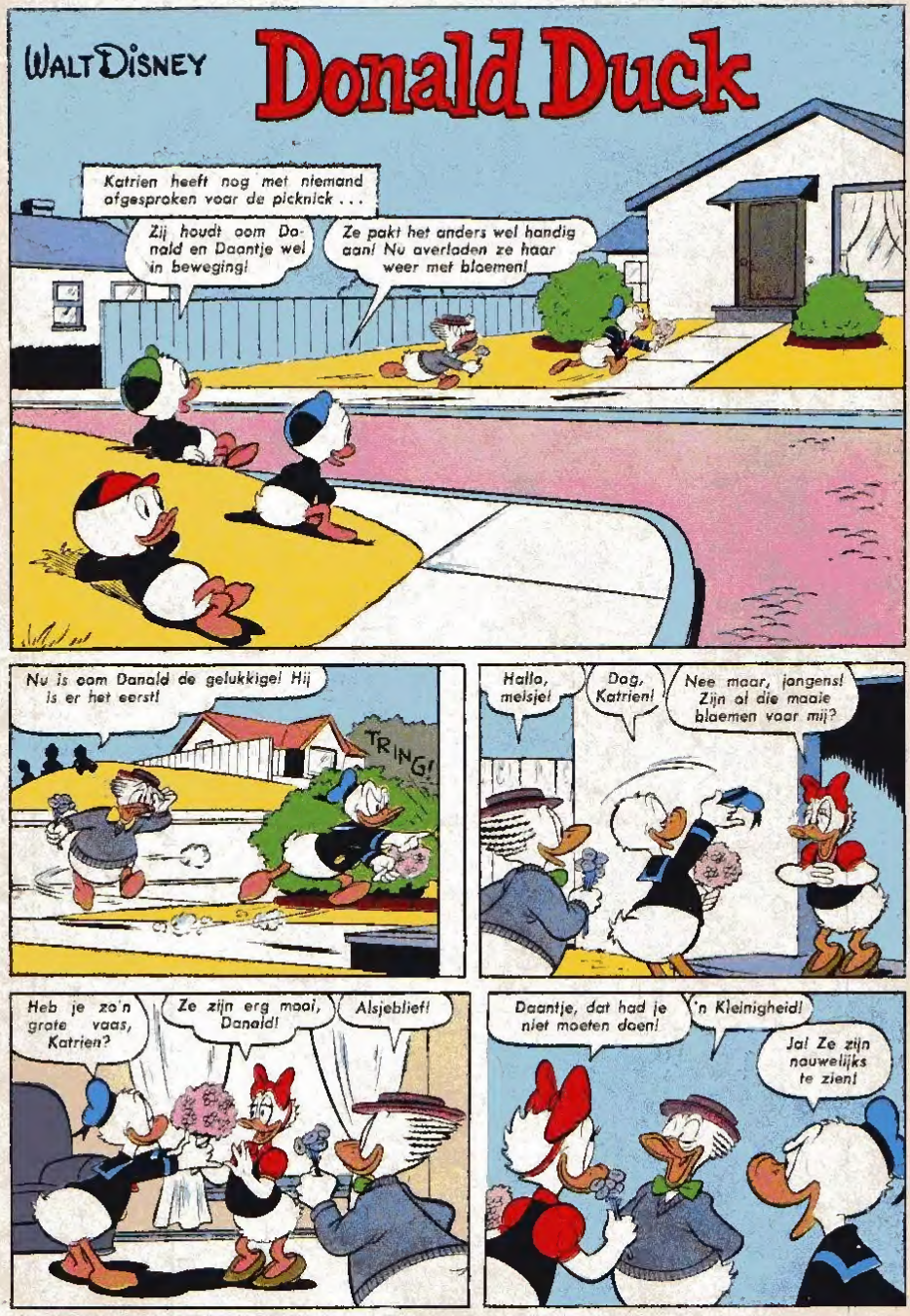
WALT DISNEY
Donald Duck
Katrien heeft nog met niemand afgesproken voor de picknick . . .
Zij houdt oom Donald en Daantje wel in beweging!
Ze pakt het anders wel handig aan! Nu overladen ze haar weer met blaemen!
Nu is oom Donald de gelukkige! Hij is er het eerst!
TRING!
Hallo, meisje!
Dag, Katrien!
Nee maar, jongens! Zijn al die maaie blaemen voor mij?
Heb je zo'n grote vaas, Katrien?
Ze zijn erg mooi, Donald!
Alsjeblief!
Daantje, dat had je niet moeten doen!
'n Kleinigheid!
Ja! Ze zijn nauwelijks te zien!

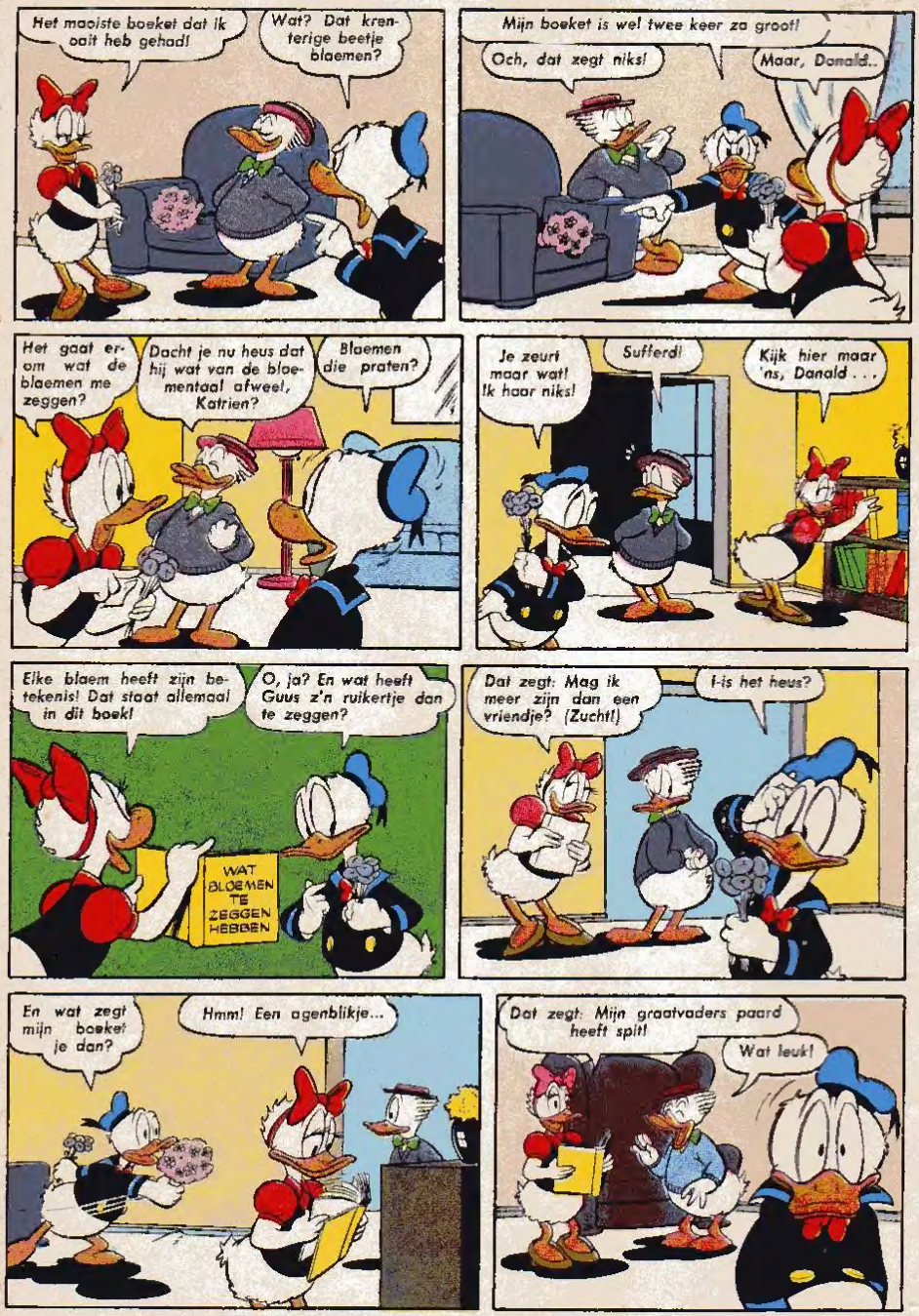
Het mooiste boeket dat ik ooit heb gehad!
Wat? Dat krenterige beetje blaemen?
Mijn boeket is wel twee keer zo groot!
Och, dat zegt niks!
Maar, Donald..
Het gaat erom wat de blaemen me zeggen?
Dacht je nu heus dat hij wat van de blaementaal afweet, Katrien?
Blaemen die praten?
Je zeurt maar wat! Ik haar niks!
Sufferd!
Kijk hier maar 'ns, Donald . . .
Elke blaem heeft zijn betekenis! Dat staat allemaal in dit boek!
O, ja? En wat heeft Guus z'n ruikertje dan te zeggen?
WAT BLOEMEN TE ZEGGEN HEBBEN
Dat zegt: Mag ik meer zijn dan een vriendje? (Zucht!)
I-is het heus?
En wat zegt mijn boeket je dan?
Hmm! Een ogenblikje...
Dat zegt: Mijn graatvaders paard heeft spit!
Wat leuk!

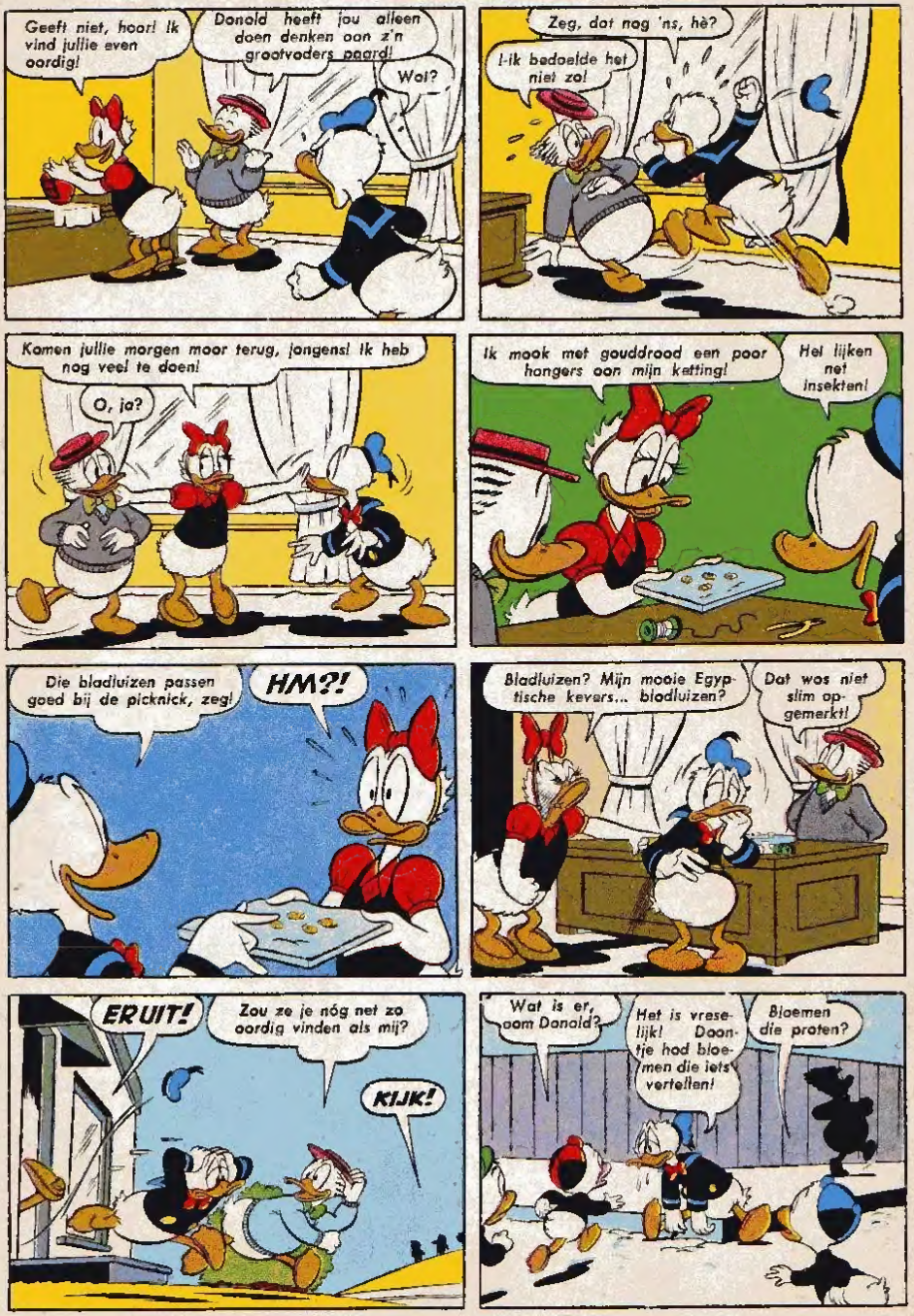
Geeft niet, hoor! Ik vind jullie even oordig!
Donald heeft jou alleen doen denken aan z'n grootvaders paard!
Wat?
Zeg, dat nog 'ns, hè?
I-ik bedoelde het niet zo!
Komen jullie morgen maar terug, jongens! Ik heb nog veel te doen!
O, ja?
Ik maak met goudsrood een paar hangers aan mijn ketting!
Het lijken net insekten!
Die bladluizen passen goed bij de picknick, zeg!
HM?!
Bladluizen? Mijn mooie Egyptische kevers... bladluizen?
Dat was niet slim opgemerkt!
ERUIT!
Zou ze je nóg net zo oordig vinden als mij?
KIJK!
Wat is er, oom Donald?
Het is vreselijk! Donnie had bloemen die iets vertelden!
Bloemen die praten?

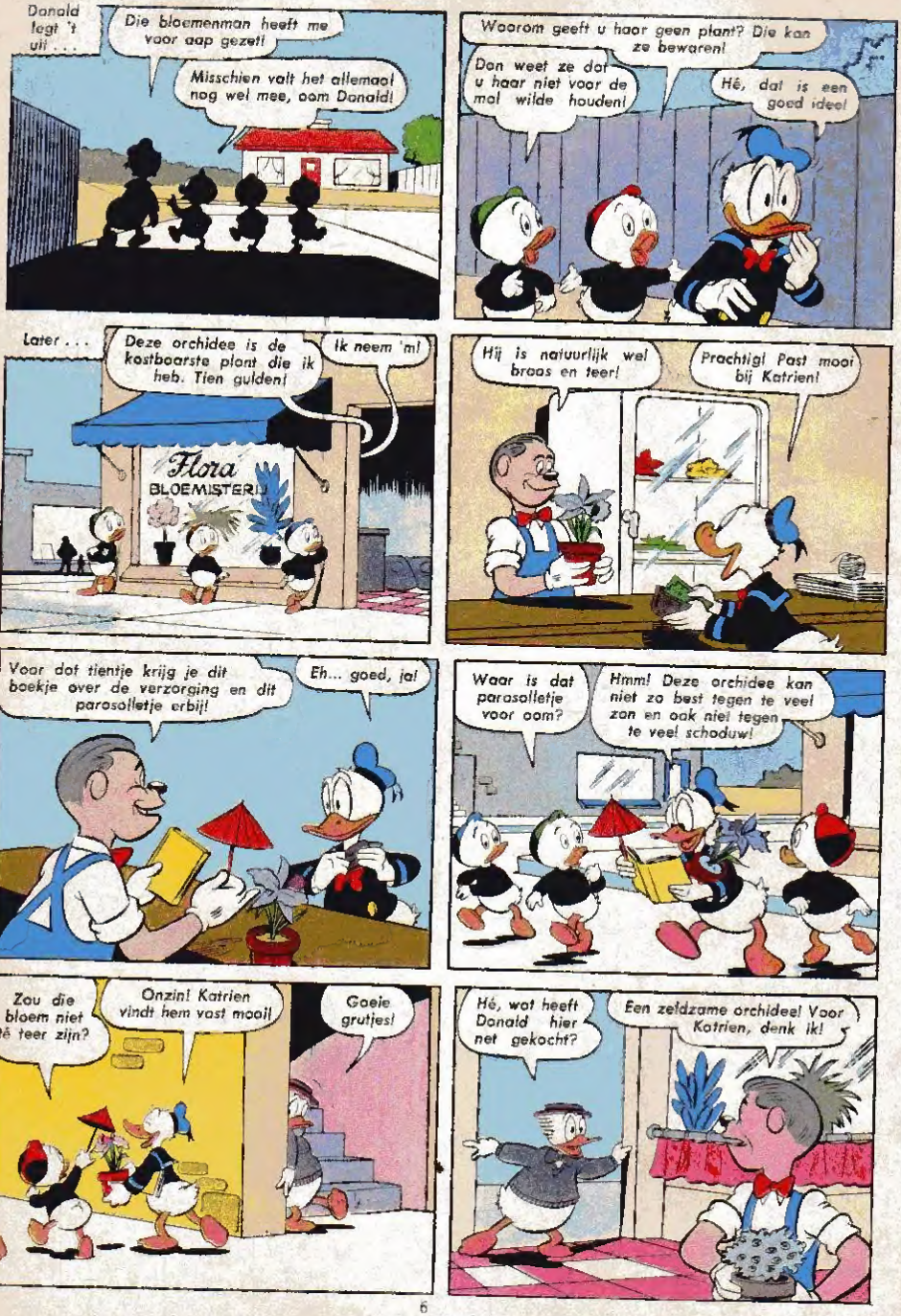
Donald legt 't uit . . .
Die bloemenman heeft me voor aap gezet!
Misschien valt het allemaal nog wel mee, oom Donald!
Waarom geeft u haar geen plant? Die kan ze bewaren!
Dan weet ze dat u haar niet voor de mal wilde houden!
Hé, dat is een goed idee!
Later . . .
Deze orchidee is de kostbaarste plant die ik heb. Tien gulden!
Ik neem 'm!
Flora
BLOEMISTERIJ
Hij is natuurlijk wel broos en teer!
Prachtig! Past mooi bij Katrien!
Voor dat tientje krijg je dit boekje over de verzorging en dit parasolletje erbij!
Eh... goed, ja!
Waar is dat parasolletje voor oom?
Hmm! Deze orchidee kan niet zo best tegen te veel zon en ook niet tegen te veel schaduw!
Zou die bloem niet té teer zijn?
Onzin! Katrien vindt hem vast mooi!
Goeie grutjes!
Hé, wat heeft Donald hier net gekocht?
Een zeldzame orchidee! Voor Katrien, denk ik!

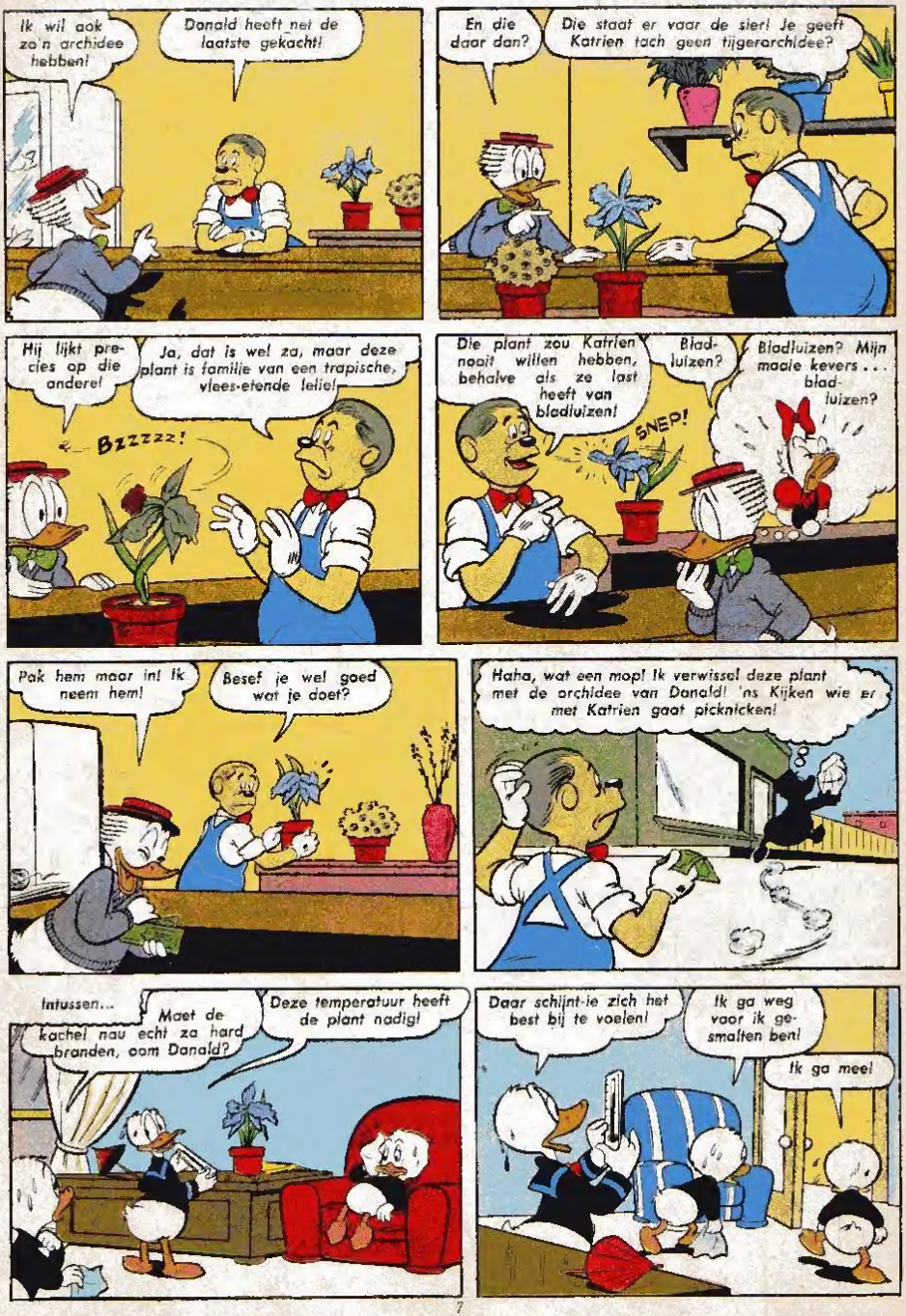
Ik wil ook zo'n archidee hebben!
Donald heeft net de laatste gekocht!
En die daar dan?
Die staat er voor de sier! Je geeft Katrien toch geen tijgerorchidee?
Hij lijkt precies op die andere!
Ja, dat is wel zo, maar deze plant is familie van een trapische, vlees-etende lelie!
Bzzzzz!
Die plant zou Katrien nooit willen hebben, behalve als ze last heeft van bladluizen!
Bladluizen?
Bladluizen? Mijn mooie kevers . . . bladluizen?
SNEP!
Pak hem maar in! Ik neem hem!
Besef je wel goed wat je doet?
Haha, wat een mop! Ik verwissel deze plant met de orchidee van Donald! 'ns Kijken wie er met Katrien gaat picknicken!
Intussen...
Moet de kachel nou echt zo hard branden, oom Donald?
Deze temperatuur heeft de plant nodig!
Daar schijnt-ie zich het best bij te voelen!
Ik ga weg voor ik gesmolten ben!
Ik ga mee!

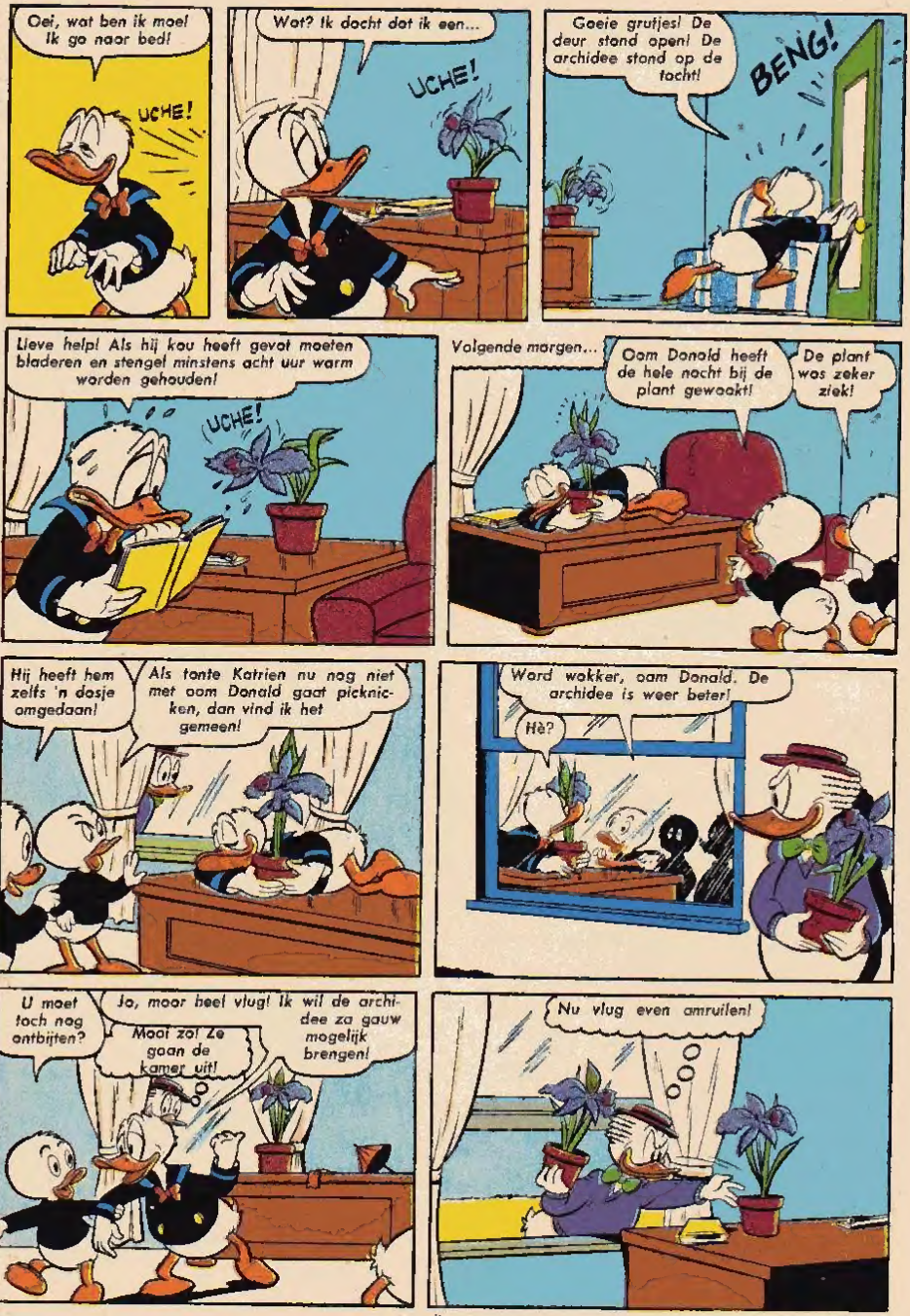
Oei, wat ben ik moe! Ik ga naar bed!
UCHE!
Wat? Ik dacht dat ik een...
UCHE!
Goeie grutjes! De deur stond open! De archidee stond op de tocht!
BENG!
Lieve help! Als hij kou heeft gevat moeten bladeren en stengel minstens acht uur warm worden gehouden!
UCHE!
Volgende morgen...
Oom Donald heeft de hele nacht bij de plant gewaakt!
De plant was zeker ziek!
Hij heeft hem zelfs 'n dosje omgedaan!
Als tante Katrien nu nog niet met oom Donald gaat picknicken, dan vind ik het gemeen!
Word wakker, oom Donald. De archidee is weer beter!
Hè?
U moet toch nog ontbijten?
Jo, maar heel vlug! Ik wil de archidee zo gauw mogelijk brengen!
Maar zo! Ze gaan de kamer uit!
Nu vlug even omruilen!

Ik zal deze archidee in Donalds garage zetten!
En nu vlug naar Katrien! Ik ben benieuwd!
Later...
Daar heb je Donald! Als Katrien haar keverketting nu maar om heeft...
Hé, Donald!
'n Verrassing voor je!
Hihi! Ze heeft gelukkig de ketting am!
Toen ik hem zag, wist ik dat die archidee voor jou was!
Hij is prachtig! Als je goed kijkt kun je zelfs binnen in de blaem...
Help! Die plant leeft!
Ja, natuurlijk leeft-ie
SNEP!
M-maar hij beet naar me! Echt waar!
Bijten? Hoe kan dat nou?
Mfb..mff! Om je naar te lachen!
Neem hem mee! Ik wil hem niet!
M-maar hij deed me juist za aan jou denken!
Bzzz!

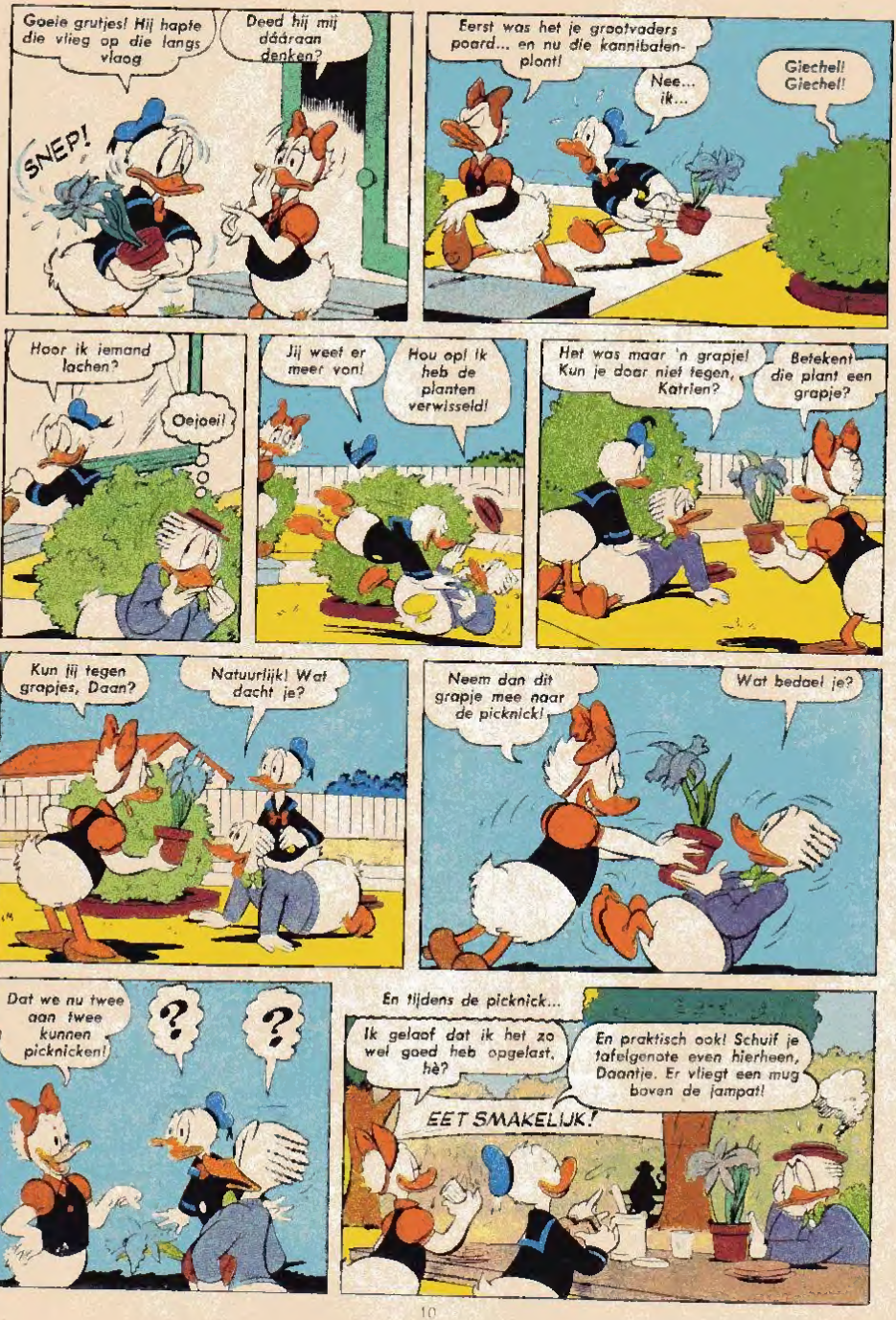
Goeie grutjes! Hij hapte die vlieg op die langs vlaog
Deed hij mij dááraan denken?
SNEP!
Eerst was het je grootvaders paard... en nu die kannibalenplant!
Nee... ik...
Giechel! Giechel!
Hoor ik iemand lachen?
Oejoei!
Jij weet er meer von!
Hou op! Ik heb de planten verwisseld!
Het was maar 'n grapje! Kun je daar niet tegen, Katrien?
Betekent die plant een grapje?
Kun jij tegen grapjes, Daan?
Natuurlijk! Wat dacht je?
Neem dan dit grapje mee naar de picknick!
Wat bedoel je?
Dat we nu twee aan twee kunnen picknicken!
En tijdens de picknick...
Ik geloof dat ik het zo wel goed heb opgelast, hè?
En praktisch ook! Schuif je tafelgenote even hierheen, Daantje. Er vliegt een mug boven de lampat!
EET SMAKELIJK!

dijtjes en datjes van Donald Duck

HEB JE DIE AL ?

Toen in november van het vorige jaar in Londen tijdens de verkiezing van „het mooiste meisje van de wereld" de schoonheidskoningin van Jamaïca tot miss-World werd gekroond (door de Nederlandse Rina Lodders) waren de posterijen van Jamaïca hierover zo in de wolken, dat ze onmiddellijk besloten aan deze twintigjarige Carole Joan Crawford een serie postzegels te wijden Men vergat even dat Carole feitelijk een Engelse was, die als vertegenwoordigster van Jamaïca aan het schoonheidstoernooi deelnam Hoe dan ook, miss-World-1963 kreeg 25 000 gulden een filmcontract en een serie van drie postzegels (waarvan je er hier één ziet) als onvergetelijke herinnering aan haar glorie, wat tenslotte het mooiste meisje van de hele wereld ook wel toekomt.

LERAAR KREEG AUTO

De auto van een leraar aan een school in het zuiden van ons land werd onlangs gestolen De wagen werd na enkele dagen wel teruggevonden maar totaal vernield De leraar, die de auto niet verzekerd had was erg gedupeerd Hij beschikte niet over het geld om een andere wagen te kopen Toen de leerlingen van de school dat hoorden gingen er velen in hun vrije tijd werken en ze wisten op die manier tezamen een aardig sommetje bij elkaar te krijgen De vader van een van de leerlingen die toch juist een nieuwe wagen wilde kopen stelde zijn nog in goede staat verkerende auto beschikbaar voor het geld dat de meisjes en jongens al bijeengegaard hadden Zo kreeg de gedupeerde leraar binnen een paar weken namens de leerlingen een andere auto aangeboden

EZEL STANDBEELD

In Zwitserland wil men het eerste standbeeld voor een ezel gaan oprichten, hoewel er mensen zijn die zeggen dat zulke monumenten al lang bestaan Hoe dan ook, in Sitten de hoofdstad van het Zwitserse kanton Wallis, is een comite opgericht om de nagedachtenis te eren van de muilezel Muilezels hebben namelijk in vroeger jaren in dit gebied een zeer belangrijke rol gespeeld bij het vrachtvervoer Nu zijn ze echter helemaal verdrongen door de vrachtauto's Voor de oorlog waren er nog meer dan 250 muilezels dag in dag uit in touw Als dankbare herinnering aan deze dieren wil men nu niet alleen een standbeeld voor hen oprichten maar ook een aparte muilezel-afdeling in het plaatselijke museum inrichten.

TAS WAS WEG

„In deze tijd van welvaart gooien de mensen zelfs de mooiste dingen weg," dacht een lompenopkoper in een van de grote steden van ons land toen hij zijn dagelijkse tocht door de straten deed „Kijk dat is toch beslist iets wat nog waarde heeft," en hij pikte een goed uitziende aktetas op, die naast een

vuilnisbak was gezet Een uurtje later kreeg hij echter de politie achter zich aan, die de tas op zijn kar zag liggen In de tas zat namelijk een groot bedrag aan geld Een belangrijk heer wilde met tas en al die ochtend in zijn auto stappen, maar herinnerde zich opeens dat hij iets vergeten had In de haast zette hij de tas even naast de vuilnisbak en ging vlug zijn huis binnen Toen hij terug kwam, was zijn tas weg De opkoper was er zich niet van bewust geweest dat er zoveel geld in de aktetas zat, maar dank zij de hulp van de politie kwam toch alles weer op zijn pootjes terecht

TELEVISIE ERUIT

We vonden het beslist vreemd in de krant te lezen dat een televisiekijker van een grote Duitse stad op een bepaald ogenblik onder 't uitroepen van nu is het genoeg' zijn televisietoestel uit het raam had gesmeten Wij dachten namelijk dat de Duitse tv-programma's zo enorm goed waren En fin, misschien is dat ook wel zo want achteraf bleek dat het ‚nu is het genoeg' geen betrekking had op het gebodene maar op de talrijke familieleden van deze Duitse meneer die steeds bij hem kwamen „kastje kijken" Als het programma wat laat eindigde bleven ze zelfs slapen ook totdat het toestel het raam en de familie de deur uitging

WALT DISNEY

Willie Wortel

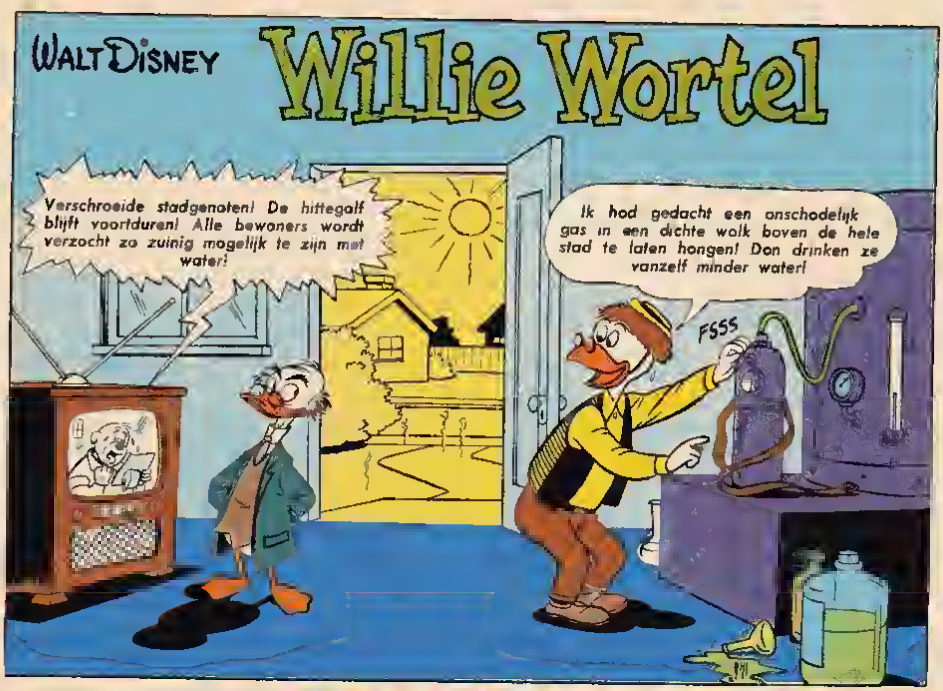

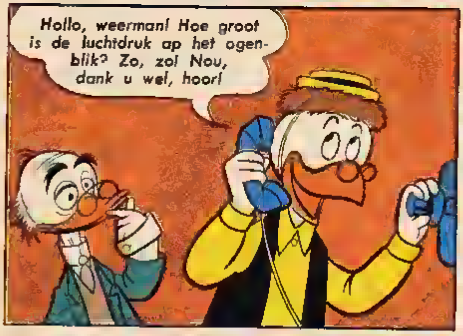

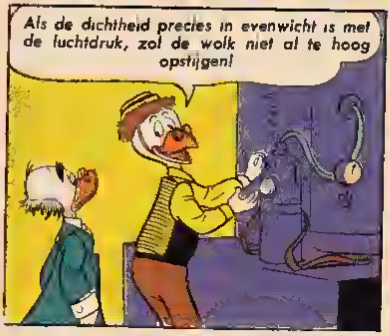

En jo, hoor, Willie's wolk brengt onmiddellijk verademing...
Het wordt al veel koeler!
Die goeie Willie!
Het is hoost net zo fijn als regen!
We moeten een huldigingscomité voor Willie oprichten!
Moar... eh... Willie, de wolk zou toch blijven hangen?
Zeg, weerman, je zei me toch dat...
?
Grutjes, ik heb me vergist! De luchtdruk is toch niet zo hoog als ik je vertelde, Willie!
Oejoei! Don is de wolk te te zwoor!
Waar is die akelige vent, Willie Wortel?
Z'n wolk zou blijven hangen, zei-ie!
KLENK!
BOING!
BOENK!
KLENG!
PLOK!
Er zijn nog nooit zoveel ongelukken gebeurd, burge meester!
Dat komt door Willie!

KROING!
Willie moet alle schade betalen!
Het is allemaal zijn schuld!
O, wat verschrikkelijk!
Willie! Je hebt wel verkoeling gebracht, maar nu is iedereen witheet van woede!
Het is de schuld van die suffe weerman! Hij heeft de verkeerde luchtdruk opgegeven!
Dat geloven ze toch niet!
Kun je niets doen, Willie?
Hm... een grote ventilator zou het alleen maar erger maken
Ha! Nu hebben we je toch!
Hij zal de rest van zijn leven moeten werken om onze schade te te betalen!
Naar de gevangenis!
Nee! Tae, laat me eerst wat anders proberen!
NEE!
Hou m tegen!
Hij probeert te ontsnappen!

Hij kan de wolk niet wegblazen met een para chute!
Best mogelijk maar...
Als ik een luchtstroom opwek, drijft hij misschien weg!
Lieve help! Nog meer wolken! Echte wolken! De lage grondtemperatuur heeft ze aangetrokken!
Aha! Ik zal ze 'ns een beetje laspeuteren!
FLOEP!
Het regent!
De regen lost de mist op!
Je hoeft de schadeberekeningen niet te betalen, Willie!
De regen is veel meer waard!
Het was erg eenvoudig! Heus!
Ik geloof dat ik het best weer zou kunnen— op dezelfde manier!
WAT !?!
Wees maar niet bang! Als ik genoeg afgekoeld ben, vergeet ik het wel! Hihi!

De bende van de Blauwpiepers heeft geprobeerd wraak te nemen op Pipo, omdat hy al hun slechte plannen in de war stuurde. Ze ontvoerden echter per ongeluk Klukkluk en het kostte Pipo zoveel moeite om zijn vriendje te bevrijden, dat hij meteen helemaal genoeg kreeg van die bende lastposten en het hele stel met geschreeuw en vuurwerk achterna ging. Net toen de boeven van plan waren, zich om te draaien en die brutale clown mores te gaan leren, kwam er hulp opdagen

PIPO IN HET WOESTE WESTEN

22. HULDE VOOR DE HELDEN

DE politiemannen met aan het hoofd de commissaris Ben Handboei geven Pipo te drinken, stoffen nem af, geven hem te eten en kluppen hem goedkeurend op zijn schouders. „Prima werk!" zegt de commissaris. „In je eentje een hele boevenbende de baas blijven, daar neem ik diep mijn petje voor af! Ik kon maar niet geloven dat er werkelijk weer een bende deze buurt onveilig maakte, tot die seinwachter naar Baffelo kwam om me te vertellen van die mislukte aanslag op de goudtrein!" Baas Mulpaal zit te grinniken van pret. „Ik laat m'n vrienden niet in de steek", zegt hij. „Wat Pipo met zijn aftandse Indianentroep uithaalde was geweldig, ik zal het nooit vergeten!" Pipo wordt helemaal warm en blij door deze prettige woorden. „Neem al die boevemannetjes maar vlug mee naar je stad commissaris", zegt hij, „dan is het Wilde Westen weer kalm en rustig! Dan kan ik weer verder ongestoord voorthobbelen met mijn ezelwagen en mijn familie door het landschap! Zulke boeven bederven altijd het natuurschoon en dat is heel hinderlijk!" De bandieten van de Blauwpiepersbende beginnen te jammeren dat ze het niet zo kwaad bedoeld hadden, maar zoiets gelooft geen net mens. Ze worden allemaal ontwapend en bij elkaar gedreven maar voor ze naar Baffelo gebracht zullen worden, heeft commissaris Handboei nog een mededeling. „Onze stad is je zeer dankbaar, Pipo", zegt hij. „Daarom zullen je daden beloond worden! Wij weten wat een echte held toekomt, je oren zullen ervan suizen! Morgenochtend komt er een hele optocht naar de T-ranch om je te huldigen voor je prachtige overwinning! Tot morgen!" De hele troep politiemannen gaat met de gevangen bende op weg naar Baffelo dat lastige hoofdstuk is achter de rug. Ook de oude seinwachter gaat terug naar zijn seinhuis en Pipo klimt tevreden op zijn paard en rijdt door de bergen naar de T-ranch.

Onderweg komt hij Klukkluk, baas Zultvouwer en de twee tamelijk trouwe Snauw-snauw-Indianen tegen en die beginnen hard te juichen als ze horen wat er met de Blauwpiepersbende gebeurd is. „Wij wisten het wel!" zegt Klukkluk. „Als mij eenmaal goed beginnen, lopen het altijd slecht af met boefpersonen! Je zien het nou weer, mij gaven de voorbeeld en daardoor hebben jij ze kunnen verslaan. Pipo met je malle mond!"

Pipo grinnikt en zegt niets, maar baas Zultvouwer roept: „Jij bent de grootste opschepper van de hele wereld Klukkluk! Je hebt alles alleen maar moeilijker gemaakt met je verkleedpartij en je oliedomme streken! Als Pipo er niet was geweest was je eerst door een beer opgegeten, daarna ontploft op een vaatje buskruit en tenslotte weggespoeld in een meertje! Ik denk niet dat je dan nog zoveel praats gehad zou hebben!" Klukkluk verslikt zich van schrik en woede en krijgt daardoor zo'n geweldige hoestbui, dat iedereen weer onmiddellijk medelijden met het schriele Indiaantje heeft. „Ohoh", jammert Klukkluk, „mij zitten toch zo vol tegenslag oeoef! Mij wilden alleen maar een grapmopje maken door mij te verkleden als Pipo! Daardoor werden mij ontgevoerd in plaats van Pipo, en daardoor kregen mij al die narigheedens! De bleekgezichten zijn ontdankbaar, vooral de bleekgezichten met een zonnetje erop!" Om die opmerking moeten ze allemaal hard lachen en de stemming wordt er nog vrolijker op als ze thuis komen op de grote boerderij en Mammaloe en Petra blij om Pipo's hals vliegen. „Oh, Pipo!" roept Mammaloe. „Ik heb de hele dag zo vreselijk in angst gezeten over jou! Toen heb ik de politie in Baffelo opgebeld en gezegd dat het niet te pas kwam dat ze een hele kermis-clown hun gevaarlijke zaakjes lieten opknappen en dat boevenvangen het werk van de politie is en niet van lieve reizende circusclowntjes!" „Jaja", Mammaloe met je duizend krulletjes!" zegt Pipo, „dat heb ik gemerkt! Ik heb de bende aan hen overgeleverd en je moet de groeten hebben van commissaris Handboei! Hij komt dit lieve clowntje morgen huldigen voor z'n lieve daden! Maar daar voel ik niets voor, ik weet nooit wat voor gezicht ik trekken moet als de mensen me be-

Geschreven door WIM MEULDIJK
Illustratie: JAN WESSELING

ginnen te prijzen. Ik zou dan het liefst op mijn kop gaan staan, maar dat mag niet want dan rollen de kransen en de medailles van me af op de grond!"

Baas Zultvouwer van de T-ranch zegt dat ze zolang niet zullen wachten, diezelfde avond geeft hij een feest ter ere van de overwinning op de Blauwpiepersbende en dit keer gaat het goed met de grote taart die Mammaloe klaarmaakt, iedereen krijgt zijn deel!

Pipo slaapt daarna als een marmot, maar de volgende morgen is hij vroeg genoeg op om Klukkluk bij zijn benen uit bed te trekken en met een scheutje water goed wakker te maken. „Broetsjj!" spettert Klukkluk. „Oef bah! Wat betekenen dat, Pipo? Mij zijn niet gesteld op flauwe grapjes, vooral niet 's morgens voor acht uur!" „Klukkluk, braaf hazehart!" zegt Pipo, „jij moet vandaag wat voor me doen! Zoals je weet komt er straks een hele deftige troep mensen uit Baffelo om me te huldigen! Nu moet jij mij helpen! Dat gaat zo, luister goed!" Pipo vertelt zijn plan aan Klukkluk. Als hij uitgesproken is, begint Klukkluk heftig te roepen dat hij het niet doet, maar als Pipo nog een tijdje met hem praat gaan Klukkluks ogen glimmen van de voorpret! „Mij zullen het doen, Pipo!" zegt hij. „Tenslotte verdienen mij dat ook wel! Maar mij zullen jou wel erg missen." We komen elkaar nog weleens tegen, Klukkluk!" zegt Pipo. De wereld is vol kronkelpaadjes met

kruispunten, waar eenzame zwervers elkaar net tegen het lijf lopen als ze dat niet verwachten! Je komt er wel!"
Om half elf staat er een deftige troep heren in grote auto's voor de hoofdingang van de boerderij! Er is ook een autobus met een fanfare-orkest en binnen een kwartier is het huis vol met deftige meneren en plechtige woorden In de salonkamer staat een clownsfiguur met een geruit jasje aan op een podium en hoort de vleiende toespraken aan „Gij zijt een held op flapschoenen,' roept de burgemeester van Baffelo „Het land eert in U een grote held! Onbetaalbaar is uw werk hier is een medaille!" Hij praat nog een half uur door en de clownsfiguur luistert blij en trots — ook al zijn die woorden eigenlijk helemaal niet voor hem bedoeld! Je kunt het wel raden het is de echte Pipo niet! Het is Klukkluk die op Pipo's verzoek zich nog eenmaal als zijn vriend verkleed en opgeverfd heeft om al die prijzende woorden geduldig aan te horen! Klukluk glimt van trots. „Het komen mij wel toe," mompelt hij „Mij zijn zeer dapperbraaf geweest, oeoef!"
De echte Pipo is op dit ogenblik al tien kilometer van de boerderij af Zijn woonwagen met de uitgeruste Nononono rolt over de stoffige weg in de richting van een nieuwe horizon en een nieuw avontuur Pipo, we gaan het nu eens kalm aan doen!" zegt Mammaloe „Al die opwindende avonturen zijn niet goed voor een mens! Je moet je nu echt voorlopig rustig houden, denk je erom?"
„Ja, Mammaloe!" zegt Pipo gehoorzaam en trekt aan de leidsels Het ezeltje Nononono kijkt even om en geeft Pipo een knipoogje! Pipo knipoogt terug! Ze weten het wel, die twee, het gaat altijd anders héél anders

Einde van dit avontuur

WALT DISNEY

Tokkie Tor

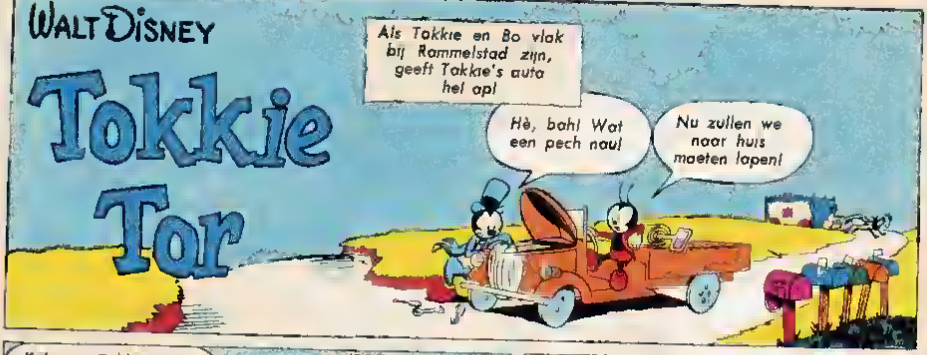

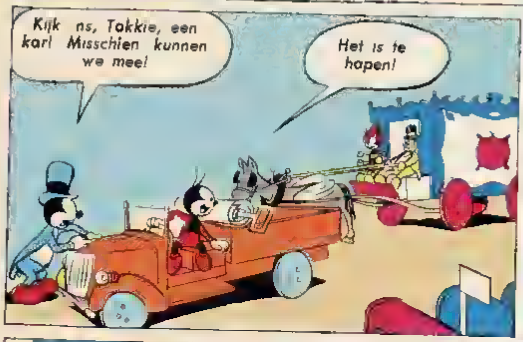

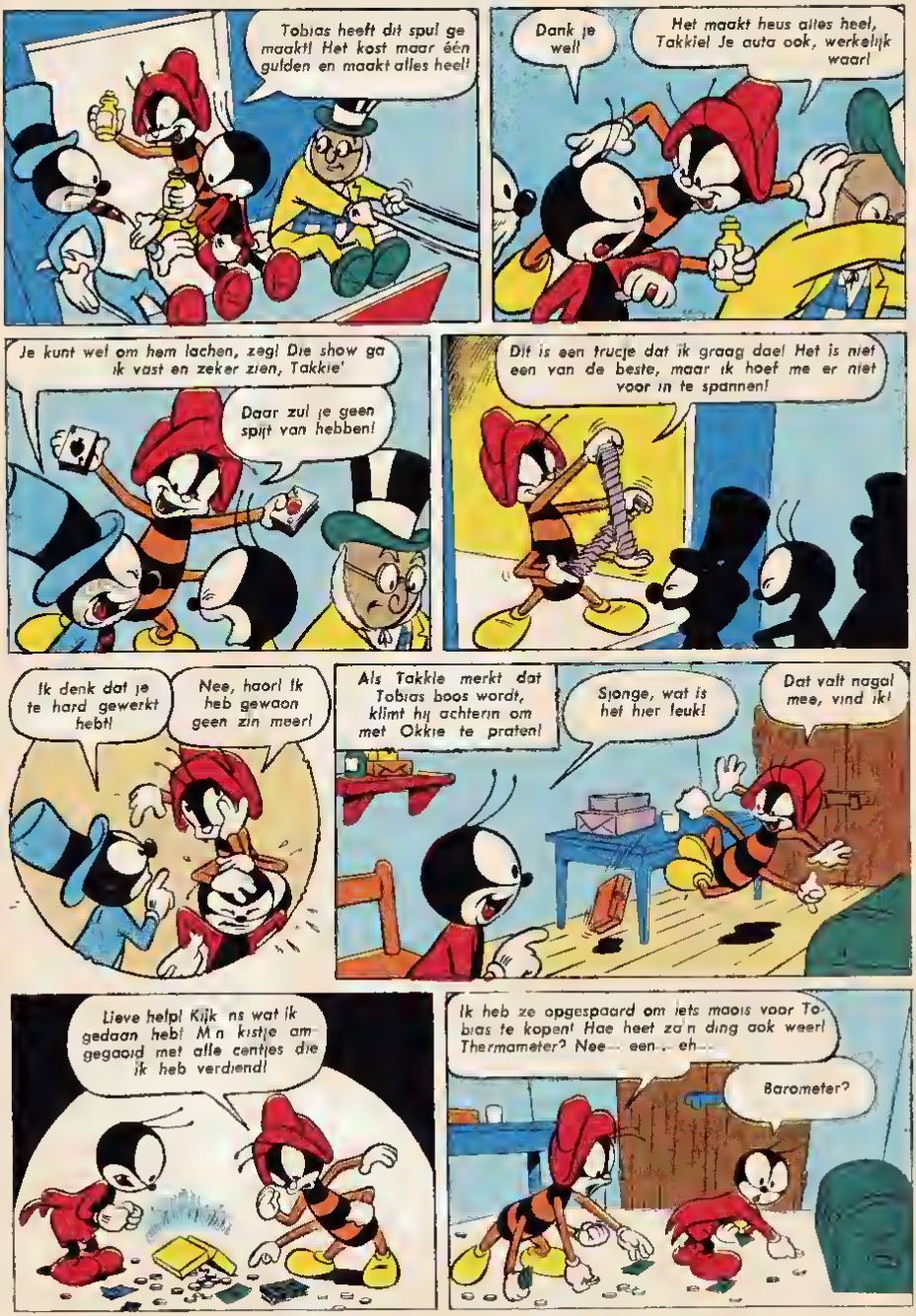
Tobias heeft dit spul ge maakt! Het kost maar één gulden en maakt alles heel!
Dank je wel!
Het maakt heus alles heel, Takkie! Je auto ook, werkelijk waar!
Je kunt wel om hem lachen, zeg! Die show ga ik vast en zeker zien, Takkie'
Daar zul je geen spijt van hebben!
Dit is een trucje dat ik graag doe! Het is niet een van de beste, maar ik hoef me er niet voor in te spannen!
Ik denk dat je te hard gewerkt hebt!
Nee, haor! Ik heb gewaon geen zin meer!
Als Takkie merkt dat Tobias boos wordt, klimt hij achterin om met Okkie te praten!
Sjonge, wat is het hier teuk!
Dat valt nagal mee, vind ik!
Lieve help! Kijk ns wat ik gedaan heb! M'n kistje aangegaoid met alle centjes die ik heb verdiend!
Ik heb ze opgespaard om iets maois voor Tobias te kopen! Hae heet za'n ding aok weer! Thermameter? Nee— een... eh—
Barometer?

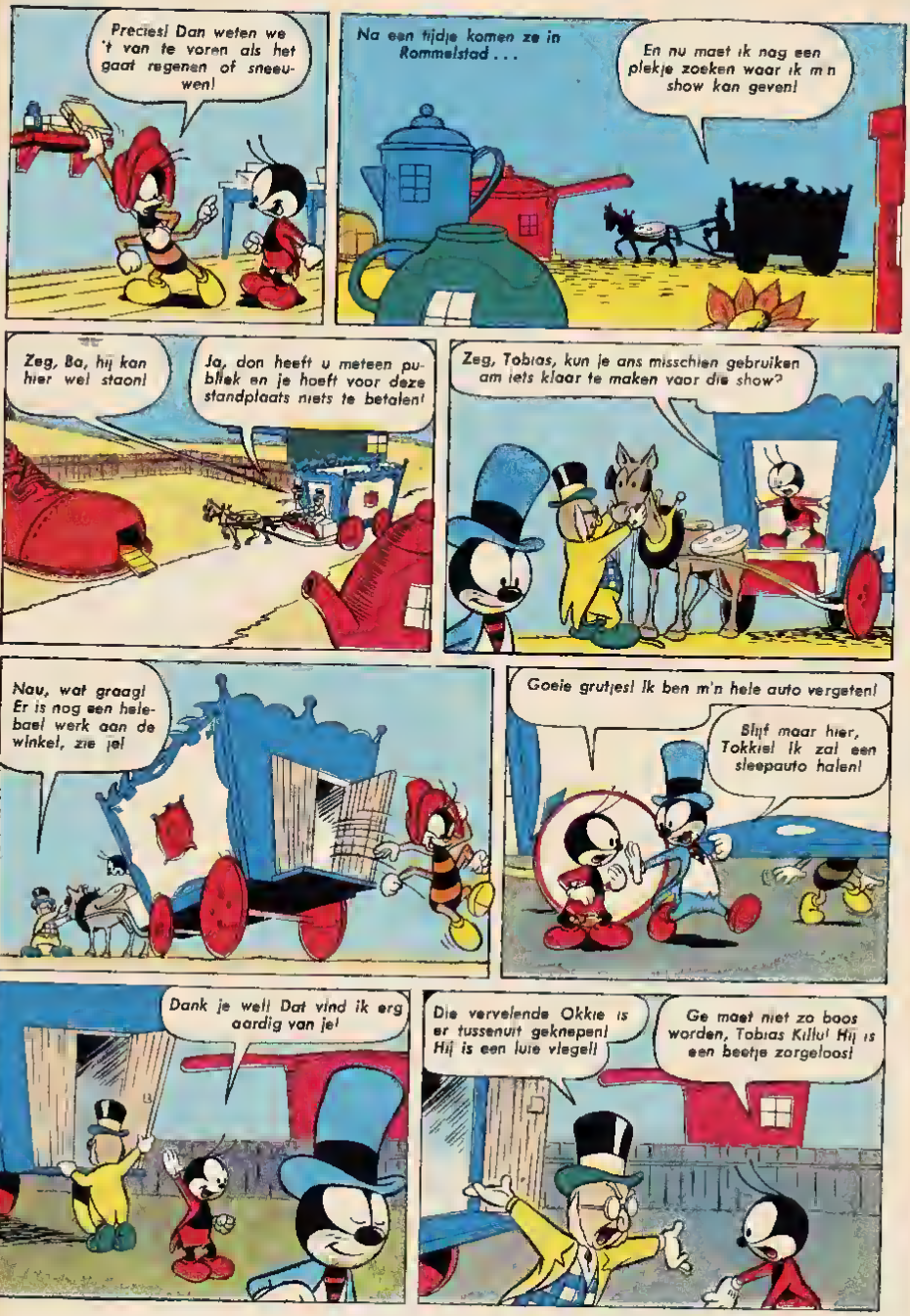
Precies! Dan weten we 't van te voren als het gaat regenen of sneeuwen!
Na een tijdje komen ze in Rommelstad . . .
En nu moet ik nog een plekje zoeken waar ik m'n show kan geven!
Zeg, Ba, hij kan hier wel staan!
Ja, dan heeft u meteen publiek en je hoeft voor deze standplaats niets te betalen!
Zeg, Tobias, kun je ons misschien gebruiken om iets klaar te maken voor die show?
Nou, wat graag! Er is nog een heleboel werk aan de winkel, zie je!
Goeie grutjes! Ik ben m'n hele auto vergeten!
Blijf maar hier, Tokkie! Ik zal een sleepauto halen!
Dank je wel! Dat vind ik erg aardig van je!
Die vervelende Okkie is er tussenuit geknepen! Hij is een luie vlegel!
Ge moet niet zo boos worden, Tobias Killu! Hij is een beetje zorgeloos!

Bo en ik zullen hem straks wel even opzoeken en terugbrengen!
Nou, ik hoop dat je hem vindt!
Een paosje later ..
Grutjes, Takkie, we hebben overal gezocht, maar er is geen spoor von hem te bekennen!
TOBIAS KILLU'S OPZIENBARENDE SHOW BINNENKORT HIER MET "OKKIE" DE ENIGE VIERARMIGE TOVERKUNSTENAAR
Hé, zeg, Bo, zag jij dat ook?
Nou en of! Die agen van Okkie bewegen!
Grutjes! Ik zie spoken! Hij knipoogt!
Ja! En het is niet maeilijk te raden wie dat spook is, geloof ik!
Zie die voetjes maar 'ns aan de andere kant!
Die zijn von Okkie!
Stt! Ik weet hoe we die jangeman te pakken kunnen krijgen!
Terwijl Okkie z'n plan uitlegt ..
Hihi! Wat zullen ze schrikken! Ze vinden me naoit!

Dat had je maar gedacht! We hebben je al!
Dat zullen we dan nu zien
AU!
Wat kan dat jong hard lopen!
Waar zou die bengel heen zijn gegaan?
Ik geef 't op! Hij is foetsie!
Zeg, wij kunnen Tobias wel helpen!
Ze komen net op tijd terug om de tent van Tobias te zien omvallen
Grut-jes!
Help! Help! Ik krijg geen lucht! Ik stik!
Kalm, Tobias! We halen je eruit!
Als Tobias bevrijd is, is al het leed geleden
Maar Okkie is niet gevonden

Als ze Tobias geholpen heb ben met het toneel
Blijft er nog werk genoeg over! Bo brengt de voetlichten aan bekertjes olie!
Nou, dat is niet zulk zwaar werk!
En als ze helemaal klaar zijn, komt er iemand hard naar de kar toe rennen . . . Okkie!
Hé, ik heb geld nodig!
Da's knap brutaal, moet ik zeggen!
Je hebt vandaag geen snars uitgevaerd! Hoe durf je dan om geld te vragen?
Maar ik heb net een nieuw pak gekocht, ziet u! Daar moet ik toch voor betalen?
Opeens kijkt Tobias niet baas meer . . .
Natuurlijk, dat heb je ook wel nodig!
Je kleren zijn oud en versleten . . . alsje blieft!
Ha, dank u wel! Ik ben zo weer terug, hoor!

Haha, wat een mop! Wat een reuzemop! Hij weet niet dat het zijn eigen geld is!
Bedoelt u z'n spaarcentjes?
Ja, precies! Ik zal dat ventje wel 'ns leren!
Dat had u niet moeten doen! Hij wilde er een verrassing voor kopen!
Nou, als hij vanavond in z'n kistje kijkt, zal hij ook wel verrast zijn, denk ik!
Een uur later .
Goeie grutjes! Waar zou die jongen uithangen?
Er is al een helebael publiek!
Wij kennen nog wel een paar trucjes!
En dan voeren Bo en Tokkie een nummer op waar niet erg hard voor geklopt wordt
Daarna doen ze een goocheltaer . . .
Ik geloof dat ze het niet zo leuk vinden, Bo!

Het publiek begint ongeduldig te worden!
Waar is Okkie?
Hij komt zo, domes en heren!
Moor intussen zal ik u iets vertellen over...
Hou je mond, bedrieger! We willen Okkie hier zien!
Let don goed op! Hier ben ik!
Sjonge, die knoop is nog nooit zo nandig geweest! Ik sta er gewoon versteld van!
Dat komt door z'n nieuwe pak!
Hoor eens, u moet hem dot pok cadeau geven!
Goed! Hij heeft het verdiend, vind ik!
Mooi zo! Don is alles weer goed, hè?
Een uur later...
Wat een show! We hebben alle koorten verkocht! Dank je wel!
Wij vonden het schitterend! Als u volgend joor komt, moet u weer hier goon staan!

Uit de wrakstukken van een [illegible]kar die in een ravijn te pletter is gevallen, hebben de McKee's de enige overlevende gered: een elfjarig meisje met strogeel haar, sproeten en kar[illegible] van ogen. Aldus maken zij (en wij dus ook) kennis met

MARTJE

de NAAMLOZE VALLEI

door
TIM MARAN

illustratie
HANS KRESSE

OCH 't lammetje klaagde Ma Tja bromde Pa zogelijk zoiets heb ik nou nog nooit meegemaakt Ze eet als een paard en zo te zien mankeert 't niets ' zei Ma 't Is alleen maar zo gek dat ze zich niets, niéts herinnert Zou dat van die val komen? 't Is me nogal geen hoogte Och arrutjes ' Pa klopte haar troostend op de rug ofschoon hij zelf er bittere behoefte aan had dat iemand hetzelfde bij hem deed Vanaf dat hij haar in zijn armen uit het ravijn had gered, had Pa zich aan het kind gehecht

Inderdaad lichamelijk knapte het meisje zienderogen op en ze was ook reuze levendig van geest, maar telkens viel er een geweldige leegte in haar ogen, net of ze krampachtig aan iets probeerde te denken of probeerde **zich iets te herinneren** Want dat was het zij herinnerde zich niets Niets van wat er was gebeurd niets van haar familie zelfs haar eigen naam wist zij niet meer — Weet je dat kan soms gebeuren, als iemand een grote schok krijgt kan de geest „verdoofd" raken en dat kan geheugenverlies tot gevolg hebben

Oho denk nou niet dat het meisje met haar geheugenverlies de hele dag met schelvisogen lag te staren en lijdelijk met een witte magere hand de tranen wegpinkte van haar ingevallen wangen — zo'n droef beeld zou niet passen in het portret van de McKeegs' Integendeel, op zich waren zij reeds de beste medicijn voor haar. In de eerste plaats Ma's kostjes Ma zei het al ze at als een paard! En dan de jongens O ja natuurlijk hadden zij erg veel medelijden met haar omdat zij haar hele familie had verloren, maar het ligt nu eenmaal niet in de aard van jongens om er dan maar als Hannessen Huilebalk bij te gaan zitten tobben en treuren Trouwens het meisje zelf gaf ze bitter weinig aanleiding om haar met diep gevoel over de kruin te strijken Toen zij al wat was opgeknapt zou pa zijn spruiten aan haar voorstellen Hij stelde ze in een rijtje voor haar op Dit is Martin Reuze fijne jongen En dit is Tom en deze hier Tim Reuze fijne jongens En Bubbel kén je al." Zij nam ze van hoofd tot voeten op en zei onverwachts

„Ik ben heus niet bang voor jullie als je dat maar weet"

Een ogenblik hapte de hele blokhut naar adem, toen begon pa te brullen van het „Hoho! Haha!s ." De jongens zagen er de lol niet van in en Tom en Tim begonnen meteen hun borst op te zetten en hun spierballen te laten zwellen dat je er bang van zou worden Het maakte niet de minste indruk op het meisje

„Poeh " smaalde zij „Opscheppers!"

Met 1ood had ze gelopen — uren draaiden ze haar de rug toe Behalve Bubbel Bubbel die net als een olifant nimmer iets vergat of vergaf stopte later op de dag stilletjes een kikker onder haar dekens Meisjes behoren een plof- en gil-schrik van kikkers te hebben Het meisje voelde iets aan haar tenen viste de kikker er onderuit en zei Wat 'n mooie dikkerd ' Bubbel schreeuwde verontwaardigd Maar kikkers zijn reuze vies!" Zij nam hem van hoofd tot voeten op en zei Dan ben jij zeker ook een kikker' Ma die net een schepje van haar middagsoep proefde verslikte zich en zag oplemaal rood Bubbel loerde sudderend van de een naar de ander en galoppeerde de deur uit, naar zijn broers Het was duidelijk pa en ma waren voor hen verloren Voor het eerst in hun leven sloten de gebroeders Makee zich nauw aaneen

Daar pa en de jongens veel weg waren bleven ma en het meisje zo'n beetje de hele dag alleen Ma kon de gezelligheid niet óp! Zij verwende het kind met de lekkerste, versterkende hapjes en tjukkerde en tokkelde haar mooiste kloekhengeluidjes en daar tussendoor kwetterde aan een stuk de schelle parkietstem van het meisje Het was reuze moeilijk het kind onder de dekens te houden Ze voelde zich helemaal niet ziek ze wilde iets doén —Ik ben teuzesterk!" pochte zij en liet net als Tom en Tim haar spierballen zien waar ma niets van zag omdat 'r armpjes even mager waren als de rest Maar ma zei bewonderend „Nou, nou zeg Goed, dan mag jij dit beslag kloppen — maar in bed!" Na afloop kleefde de helft van het beslag aan de dakbalken en in de wenkbrauwen van het kind maar ma sloeg stralend haar handen in elkaar Van één ding had ma heimelijk verdiet het meisje wilde niet pa en ma zeggen Dat kan ik niet' fluisterde zij en weer viel die verschrikkelijke leegte in haar ogen U-u bent niet mijn pa en ma Ik weet het niet ik weet het niet Wie ben ik eigenlijk — toe zegt u het mij Maar ma nam haar alleen in haar armen en praatte er nooit meer over

Het meisje was gevonden in een jurkje dat ma liefst meteen had weggegooid het was helemaal gescheurd door de val in het ravijn Ook had pa tussen de wrakstukken van de huifkar niets bruikbaars gevonden, de klerenkist was opengebarsten en de bergstroom had het grootste deel van de inhoud meegesleurd Natuurlijk had ma zelf ijzersterke degelijke japonnen en uit elke japon had zij wel drie jurken voor het meisje kunnen maken maar ma had haar eigen ideeën hoe een meisje gekeed moet zijn Zij was stilletjes aan het werk gegaan en pa merkte er niet eerder iets van dan toen het meisje voor het eerst mocht opstaan en ma stralend van trots kwam aandribbelen met tussen haar uitgestrekte handen een pracht van een jurk Wit en met strookjes en stukjes Pa keek en keek een ongelovige uitdrukking flitste over zijn gezicht en toen was hij in een paar stappen bij hun grote klerenkist en hij sloeg er met een ruk het deksel van op Het eerste wat hij zag waren de verknipte restanten van ma's bruidsjapon — de enige mooie japon die zij bezat en waar zij zo trots en zuinig mee was

En intussen „Moet ik dat dragen?" snerpte het kind „Nooit van mijn leven! Dat is **meidespul!**" Ma's onderlip begon verdacht te trillen „ t Is zo snoezig Wil je het niet één keertje aantrekken?" — „Nooit van mijn leven!" kreet het meisje vol afschuw Pa durfde niet naar ma's gezicht te kijken toen

zij de jurk weer ging opbergen in de kierenkist
Het meisje kwam in haar oude, op twaalf plaatsen versteelde jurk aan tafel. Ze keek meteen uitdagend het hele rijtje jongensgezichten langs die op hun beurt zwijgend naar haar loerden Het zat 'm meer in de ongewoonheid Maar toen zag Bubbel dat ma, na pa te hebben bedlend, als eerste het bord ven het meisje volschepte en daarbij nog speciaal de lekkerste stukjes voor haar uitzocht Een blikseminslag had niet groter spektakel kunnen verwekken „Ik loop weg van huis! Ik wil nooit meer eten, nooit en nooit meer!" Iedereen keek stomverbaasd Ma riep „Moet jij 'n pak voor je broek?"
„Mag ik dat doen? ' bood het meisje onmiddellijk aan
„Durf je wel tegen 'n klein jochie?" nijdasde Tom, en Tim, die naast hem zat, vulde aan „Moest je tegen mij durven zeggen!"
Ze hadden het koud gezegd of ze zagen een soort geelhartige flits en vóór zij een vechthouding hadden kunnen aannemen, bonkten hun schedels zo hard tegen elkaar, dat ze sterretjes zagen Pa's vuurrode kuif schoot stell in de lucht van pret. „Da's niat eerlijk, pa!" kreet Martin witheet „Moesten wij es durven zó van tafel op te staan en dan notabene om te vachten! Maar die meid mag alles!"
„Meid?!?" snerpte een oorlogskreet en het volgende ogenblik rolde Martin achterover van zijn hank met het meisje bovenop zich
„Hùp hùp! Sla erop!" jubelde Bubbel
„Martin!" jammerde ma „Doe 'r geen pijn, hoor!"
„Pijn?!?" schreeuwde Martin „Zij krabt!!""
„Zij krabt!!" schreeuwden zijn broers vol ontzetting mee
„Geef 'r een zwleperd!" davarde Bubbel
„Dáar beb je 'n zwleperd" kreet ma buiten zichzelf.
„Hoho! Haha!" bulkte pa krom van pret Maar alndelijk stond-le toch op en plukte de kemphanen uit elkaar nog voor de strijd beslist was
„Eerst eten! Eerst eten!" jammerde ma met 'r pollepel Nou, het meisje at als een paard, Bubbel at als een paard (hij besloot niet weg te lopen van een huis waar tenminsta zulke knokpartijen plaatsvonden), de andere jongans konden haast geen bap door bun keel krijgen.
Intussen had de lente volop bezit genomen van de Naamloze Vallei. Weelderig groen overdekte de heuvelhellingen Konijntjes buitelden in hat gras, boven de beken sprongen de jonge forellen en in elke woudrand speelden van 's ochtends vroeg tot de zon onderging, de mooiste vogelorkesten Met dit heerlijke weer was ook het meisje met geen tien paarden binnen te houden
Maar zij ging gebukt onder één moeilijkheid haar jurk Ga maar na- ze wilde met Tim mee op jacht, maar Tim wierp een minachtende blik op haar gestelte en zei „Ik neem geen meisje mee op jacht, dat brengt ongeluk " Of zij wilde Martin helpen een hek te herstellen, maar Martin zei, na een blik op haar gestelte' „Dat is geen meisjeswerk " Of als zij ma hielp met Bubbel in het warme bad te stoppen „Je bent een meid, een meid, een meid!' kruste het jongmens machteloos van drift „En je draagt een jurk!" Den kon zij hem wel een klodder zeep in de mond duwen en de paardeschuier gebruiken voor zijn oren tot-te geen lucht meer had, maar inwendig jammerde zij van pure ellende Zelfs met vechtpartijen kon zij niets veranderen aan het feit dat zij een jurk droeg Zij besloot dat daar een einde aan moest komen.
Op een dag was Tim zijn kruithoorn kwijt, en net op zo'n prachtige dag dat-ie de bossen in wilde Hij zocht in alle hoeken en gaten, maakte zich woedend — maar de kruithoorn bleef spoorloos
Toen zei het meisje „Als ik 'm voor je vind "
„Jij!?!" snauwde Tim vol verachting „Als ik 'm niet kan vinden kun jij het zéker niet!"
„Als ik 'm voor je vind " vervolgde zij bedaard, „wil ik een broek van je hebben. 't Mag een oude broek zijn " Onder alle andere omstandigheden zou Tim meteen op zijn hoede zijn geweest, maar nu zei hij. „Goed "
„Draai je om," zei het meisje En daarna „Draai je nou weer om" En zij hield Tim zijn kruithoorn onder de neus
Het begon in Tim te sissen en te sudderen maar gauw stopte het meisje de kruithoorn achter haar rug en tjetterde „Beloofd is beloofd — gelijk oversteken!"
Zo kwam zij dus aan een broek Een oude, gelapte, maar 't was een broek. Daarna liet zij haar blik op Tom vallen Op een ochtend flapte zy eruit: „Bah, wat heb je een vieze oren, zeg!"
„Bemoei je met je eigen oren!" snauwde Tom Maar het meisje danste naar ma toe- „Tante, Tom wast z'n oren niet'
Ma kwam overeind van het kookvuur en haastig zei Tom „Goed, goed, ik ga al"
„Hij vergeet de zeep, tante
„Je vergeet de zeep, Tom!" riep ma Daarna, aan de middagtafel „Hoe durft iemand met zulke oren aan tafel!' en daarbij wees ze op Tom Pa keek op en Tom werd wit Het meisje duwde het bord van zich af „Bah, als ik zulke oren zie, kan ik 'r niet van eten " an meteen gaf zy een mep op Bubbels vingers, die zich naar haar bord uitstrekten.
„Laat je oren zien!" commandeerde pa Maar Tom die evenals alle Makee-jongens een doorlopend kwaad geweten had inzake ongewassen oren (en een ongewassen hals, en ongewassen handen) — Tom sloop al met bangende staart naar de achterdeur „Hij vergeet de zeep," zei het meisje liefjes terwijl zij haar bord terugtrok
„Je vergeet da zeep!!" bruide pa
En die avond, toen Iedereen naar bed zou „Hoe kan lemand met zulke vieze oren naar bed?" Iedereen keek als vanzelf naar Tom
„Ik heb ze gewassen!" kermde hij
„Vanochtend, en vanmiddag — twee keer — met zeep!" En hij krijste „Kijk dan, kijk dan!" Maar pa en ma wildan niet eens kijken en met een hartverscheurende kreet stortte Tom zich op de achterdeur „Hij vergeet alwaar de zeep, zei het meisje, terwijl zij met een malse geeuw de dekens over zich optrok en haar eigen ongewassen oren op het kussen neervlijde
Nauwelijks had Tom de volgende ochtend zijn ogen open, of hij zag de stekende blik uit twee grote ogen op zijn oren rusten Hij begon te bibberen „Tom " zei het meisje zoetjes
„Husht, stt,' kermde hij
„Ik zal niks van je oren zeggen als je mij je bloes geeft, die rode van flanel," bood zij aan Tom ontplofte met een soort knal „Jij mij pesten en ik jou mijn rode bloes geven? Je kunt je kunt "
Maar op dat moment kwam ma met een emmer water binnen en het meisje riep „Tante, Tom wil -"
„Hier!" kruste Tom, terwijl hij zijn rode bloes van de spijker rukte
„Wat wil Tom, mekind?" vroeg ma.
„Tom wil me zijn rode bloes geven " zei het meisje Tom keilde haar zijn bloes, tot een bal opgefrommeld, in het gezicht en rende de deur uit
„Wat moet jij nou met een bloes?" vroeg ma verbaasd
„Ach " zei het meisje gesmoord vanuit de bloes, die ze al als een haas over baar hoofd rukte, „hij wilde zo graag "
„Nou " glunderde ma, „da's dan erg lief van Tom Zal ik jou es wat vertellen, mekind? De jongens zijn al even dol op jou als ik en pa"
Natuurlijk vernam Martin alles van Tom en Tim, en toen bij merkte dat het meisje wat al te opdringerig naar hem keek, koos hij da wijste partij en vroeg „Wat moet je?"
„Laarzen," zei zij Martin zuchtte van opluchting „Kun je krijgen" Hij had nog een stel oude afgetrapte laarzen Die waren natuurlijk veel te groot voor haar, maar zij kloste er fier in rond, mét Toms rode bloes en Tims broek.
Op een avond aan tafel kreeg ze ook een naam Een échte Tot dusver zelden pa en ma „Mekind" of „Liefje" en de jongens „Hedaar, ben je doof? Maar die avond stelde pa voor „Ma, jongens zij moet een naam hebben Zelfs onze dieren hebben een naam Nou hoe zullen we haar noemen?" De jongens hadden allemaal een naam voor haar op het puntje van hun tong maar ze durfden die niet uit te spreken. Behalve Bubbel- Bubbel deed de hele familie versteld staan „Marthe!" kreet hij Ma bloosde Iedereen keek gespannen naar het meisje Een hevige tweestrijd speelde zich op haar gezicht af Opeens zei ze tegen Bubbel „Goed je mag me Marthe noemen, als ik die grote baretand van jou krijg!"

Het was de enige meisjesnaam die Bubbel kende, en zo kwam het meisje dus aan haar naam: Marthe, ofwel Martje. En daarmee gaat het verhaal juis goed op gang komen.

TOM POES en de WAGGELGEDACHTEN

...HET SCHEEPJE VAN DE WOESTIJN. LEUK, HÈ?
PLOF!
EEN SCHIP MET VOETEN! DÁT IS TE MAL. ALS HEER WIL IK NIET.
KOM, HEER OLLIE! HET IS ONZE ENIGE KANS. ALS DIT DING TENMINSTE VOORUIT WIL.
TUURLIJK. IK KNIJP IN DE TOETER...
...EN DAAR GAAN WE! HIHI... IS HET NIET ENIGJES?!
MIGAM BALALAIKA!! ZE ZIJN ONTKOMEN!
TAP! TAP!
FANTASTISCH. WAT DIE KNOL AL NIET TEVOORSCHIJN KAN TOVEREN. IK ZAL NOG EVEN AFKIJKEN HOE ZE HEM LATEN WERKEN EN DAN... DAN PIK IK 'M IN!

WAAR HAALT DIE KNOL TOCH ALLES VANDAAN?
UIT DE GEDACHTEN VAN HEER WAGGEL.
EN DAT IS STUITEND. HIER ZIT IK, ALS HEER IN EEN DWAAS VOERTUIG ONDER DE BRANDENDE ZON...
BEDENKT U DAN IETS BETERS, HEER OLLIE.
HET ENIGE WAAR IK AAN KAN DENKEN...
...IS WATER!
EEN HELDERE GEDACHTE. DIE KAN IK WAAR MAKEN.
PLENS!
HM. IN ELK GEVAL WAS HET EEN VERFRISSENDE GEDACHTE.
HIHI! JA! LEUKJES! EN NOU WAT ETEN!

DONALD DUCK · Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. **Nederland:** Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Posthus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen à f 3.25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. **België:** De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. - Prijs 6 frank.
Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. 1964 Walt Disney Productions.